ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

- Πολιτιστικό Ίδρυμα Τράπεζας Κύπρου (22128157). «Ταξίδι στα νησιά της Μεσογείου». Μέχρι 31/10
- Λεβέντειος Πινακοθήκη (22668838). Έκθεση «Όραμα και δημιουργία: Α. Γ. Λεβέντης & Δυτική Αφρική» και έκθεση με έργα του πρίγκιπα Twins Seven-Seven (Ibadan, Nigeria, 1944-2011). Μέχρι 5/10
- Λεβέντειο Μουσείο (22661475). Έκθεση «Τα σταμπωτά μαντίλια και ο τελευταίος μαντιλάρης». Μέχρι 30/8
- Κυπριακό Μουσείο (22865888, 22865873). Έκθεση «Νέα Πάφος: 50 χρόνια πολωνικών ανασκαφών, 1965-2015». Μέχρι 30/11
- The Collection Gallery (99942966). Κλίτσα Αντωνίου. Μέχρι 5/9
- Διαχρονική (22680145) έκθεση έργων τέχνης Κυπρίων και ξένων καλλιτεχνών. Μέχρι 31/8.
- Φανερωμένης 70 (22663320). Η Μαρία Κοφτερού εκθέτει μια σειρά σπουδές από κρυστάλλους. Μέχρι 31/8

ΛΕΜΕΣΟΣ

- Μορφή (25378733). Ομαδική έκθεση ζωγραφικής και έκθεση Εδουάρδου Σακαγιάν. Μέχρι 30/9

ΛΑΡΝΑΚΑ

- Δημοτικό Μουσείο Πιερίδη (24145375) Έκθεση Δημήτρη Αληθεινού. Μέχρι 15/12
- Κυπριακή Γωνιά (24 621109). Ομαδική έκθεση ζωγραφικής κεραμικής. Μέχρι 10/9
- Καλλινίκειο Δημοτικό Μουσείο Αθηένου (24524002) Αναδρομική Έκθεση Φωτογραφίας 25 χρόνων ανασκαφών στη Μάλλουρα – Αθηένου & Παιδική Έκθεση με Έργα Τέχνης Εμπνευσμένα από την Αρχαιολογική Συλλογή του Μουσείου. Μέχρι 30/9

ΠΑΦΟΣ

- Πάφος, Δημοτική Πινακοθήκη (26930653), έκθεση Γιώργου Γεροντίδη. Μέχρι 31/8.

ΣΙΝΕΜΑ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ:

K-CINEPLEX (77778383) 1-(3D): Fantastic Four, **2:** Mission Impossible - Rogue Nation, **3-(3D):** Pixels, **4:** Terminator Genisys, Minions (Gr), **5:** Paper Towns, Minions (Eng), **6:** Southpaw, Yellowbird (Gr), **THE MALL (77778383) 1-(3D):** Fantastic Four, **2-(3D):** Mission Impossible - Rogue Nation, **3-(3D):** Pixels, Minions (Gr), **4:** Terminator Genisys, Minions (Eng), **5:** Southpaw, Paper Towns, Yellowbird (Gr)

ΛΕΜΕΣΟΣ:

K-CINEPLEX (77778383) 1-(3D): Fantastic Four, **2-(3D):** Mission Impossible - Rogue Nation, **3-(3D):** Pixels, Minions (Gr), **4:** Terminator Genisys, Minions (Eng), **5:** Southpaw, Paper Towns, Yellowbird (Gr), **RIO 1:** Fantastic Four, **2-(3D):** Minions (Gr), Pixels, Mission Impossible - Rogue Nation, **3-(3D):** Pixels, Mission Impossible - Rogue Nation, **4:** Paper Towns, **5:** Yellowbird (Gr), Southpaw, **6:** Mission Impossible - Rogue Nation, Minions (Eng), Terminator Genisys

ΛΑΡΝΑΚΑ:

K-CINEPLEX (77778383) 1-(3D): Fantastic Four, **2:** Mission Impossible - Rogue Nation, **3-(3D):** Pixels, **4:** Terminator Genisys, Minions (Gr), **5:** Paper Towns, Minions (Eng), **6:** Southpaw, Yellowbird (Gr)

ΠΑΦΟΣ:

K-CINEPLEX/Kings Avenue Mall (77778383) 1: Fantastic Four, **2:** Mission Impossible - Rogue Nation, **3:** Pixels, **4:** Terminator Genisys, Minions (Gr), **5-(2D & 3D):** Paper Towns, Minions (Eng), 6-(2D & 3D): Southpaw, Yellowbird (Gr)

ΘΕΑΤΡΟ ΚΡΙΤΙΚΗ

Τα πραγματικά Μεγάλα Μπαλέτα στη Λεμεσό

ΤΗΣ ΝΟΝΑΣ ΜΟΛΕΣΚΗ

Τώρα στα μέσα του Αυγούστου όταν οι πολιτιστικές βρύσες έχουν στερέψει για καλά, βρήκα την ευκαιρία να εκπληρώσω ένα χρέος, απ' εκείνα που χρωστά ένας καταναλωτής πολιτιστικών αγαθών όχι μόνο στους δημιουργούς, αλλά και στους μεσολαβητές-διοργανωτές που κάνουν δυνατή αυτή την κατανάλωση. Ο καθιερωμένος από τον Δήμο Λεμεσού θεσμός «Τα μεγάλα μπαλέτα» έχει μια ιδιαιτερότητα - προσφέρει ακριβώς αυτό που δεσμεύθηκε να προσφέρει. Δεν βαφτίζει «μεγάλο» ό,τι κυκλοφορεί στα διεθνή μπαλετικά παζάρια σε βολική τιμή. Φέρνει ονομαστά συγκροτήματα και επίλεκτες παραστάσεις, έτσι ώστε εγώ ως καταναλωτής κουλτούρας δεν αισθάνομαι γελασμένη. Επίσης δεν αισθάνομαι ότι με πατρονάρει κάποιος υποτιμώντας το δικό μου επίπεδο πρόσληψης, καθώς τα προϊόντα που μου προσφέρονται δεν είναι μόνο εγγυημένης ποιότητας, είναι και πρωτοποριακά, εναλλακτικά, σύγχρονα. Χρησιμοποιώ ενικό, αλλά απόδειξη του ότι μιλώ εκ μέρους πολλών είναι τα πάντα γεμάτα αμφιθέατρα του λεμεσιανού κηποθεάτρου στις παραστάσεις των Μεγάλων Μπαλέτων. Φαίνεται ότι ο θεσμός που έχει επιλέξει να ειδικεύεται σ' ένα συγκεκριμένο τομέα και να κρατά σταθερό επίπεδο και προοδευτικό προσανατολισμό, μπορεί όχι μόνο να ψυχαγωγήσει αλλά και να εκπαιδεύσει το κοινό του. Ακόμα μια ιδιαιτερότητα, η γλώσσα του μπαλέτου είναι εξίσου οικεία για όλο το εκπληκτικά (για τους Λευκωσιάτες επισκέπτες) διεθνές κοινό της Λεμεσού.

Φέτος γνωρίσαμε το Εθνικό Θέατρο της Μασσαλίας. Ιδρύθηκε το 1972 από τον μεγάλο Ρολάν Πετί, σήμερα την καλλιτεχνική του διεύθυνση έχουν ο Έμιο Γκρέκο και ο Πίτερ Σιόλτεν. Το Μπολερό του Ραβέλ το έχω δει πολλές φορές και σε διάφορες χορογραφίες, ποτέ όμως χωρίς την κυριαρχία του ισπανικού στοιχείου, της έντονης αντιδιαστολής του θηλυκού και αρσενικού. Στην εκδοχή των Γκρέκο-Σιόλτεν το σώμα των χορευτών είναι απελευθερωμένο από κάθε χορογραφικό στερεότυπο, από εθνικά μοτίβα, από τον κλίσε φυλετισμό. Κάθε εξω-χορευτικό στοιχείο απουσιάζει, η σκηνή είναι άδεια. Το σώμα γίνεται το όργανο της μουσικής, ο ρυθμός της μετατρέπεται σε εσωτερικό ρυθμό του κάθε σώματος, η κίνηση διαφοροποιείται καθώς διαθλάται μέσα από τις φιγούρες των χορευτών, και πιο πολύ - μέσα από τις προσωπικές τους σχέσεις με τη μουσική. Οι χορευτές παράγουν και το σχεδόν βιομηχανικό ρυθμικό σχέδιο του Ραβέλ, και τη μελωδική ροή. Όχι μόνο η χορογραφία, αλλά και τα κοστούμια του Κλίφορτ Πόρτιερ δεν απαιτούν να προσδιοριστεί το φύλο των χορευτών, δεν αποσπούν την προσοχή τους/μας από την προσπάθεια της πλήρους υποταγής στη μουσική (ή μήπως κυριαρχίας πάνω της;).

Ήμαστε ήδη παραδομένοι πλήρως στην αισθητική της ομάδας, όταν μετά από το Μπολερό ακολούθησε το κύριο μέρος της βραδιάς - το έργο με τον σημαίνοντα τίτλο «Το σώμα του Εθνικού Μπαλέτου της Μασσαλίας», σε χορογραφία των ιδίων και σε μουσική του Πίτερ Σιόλτεν. Η μεγαλόπνοη παράσταση, η φρέσκα, φετινή παραγωγή του θιάσου, εξερευνούσε και διεύρυνε τα όρια του είδους, συνδύαζε την κλασική τεχνική με τον εναλλακτικό κινησιολογικό τρόπο, εξέταζε τη σχέση του συνόλου με τις εναλλάξ προβαλλόμενες φιγούρες των «σολίστ». Η συμβολή του κάθε ερμηνευτή είναι σημαντική όχι μόνο στις στιγμές που βρίσκεται στο προσκήνιο της χορευτικής δράσης, αλλά και ως μέρος ομαδικής χορευτικής δράσης, συνεχιζόμενης για εβδομήντα ολόκληρα λεπτά. Η ατομικότητα και η ομαδικότητα στο μπαλέτο, ιδωμένες από εντελώς νέα οπτική γωνιά, είναι ανοιχτό πεδίο έρευνας για τους δημιουργούς της παράστασης. Τυχεροί εμείς που γίναμε κοινωνοί των προβληματισμών και των ερευνών τους.

ΤΕΧΝΗΕΝΤΩΣ ΓΛΩΣΣΙΚΑ

Γλωσσική ασυνέχεια

Του δρα Γιώργου Β. Γεωργίου*

Όταν τα παιδιά πάνε στο σχολείο για να ανακαλύψουν ότι η γλώσσα που τους μιλά στο σπίτι η μάνα τους είναι απαγορευμένη γλώσσα, βιώνουν μια έντονη γλωσσική σύγκρουση

Ενδιαφέρον παρουσιάζει το φαινόμενο της γλωσσικής ασυνέχειας (φαινόμενο που ισχύει σε ένα βαθμό για τη δική μας, διαλεκτική γλωσσική κοινότητα), δηλαδή το γεγονός ότι εκατομμύρια παιδιά από όλες τις ηπείρους δεν καθοδηγούνται καθόλου κατά τη διάρκεια πρόσκτησης της μητρικής τους γλώσσας, ώστε όταν πάνε στο σχολείο παρατηρείται μια δραματική ασυνέχεια και σύγκρουση μεταξύ της αφηρημένης και πιο απαιτητικής γλώσσας του σχολείου με αυτήν που προηγουμένως ομιλούσαν στο σπίτι τους. Η σύγκρουση αυτή έχει άμεσες συνέπειες τόσο στην έκφραση, αλλά κυρίως στους μηχανισμούς ελέγχου του γύρω περιβάλλοντος, στη δυνατότητα ερμηνείας των κοινωνικών περιστάσεων και συνθηκών επικοινωνίας και των στρατηγικών που αναπτύσσονται έναντι αυτών, ώστε το άτομο να μπορεί αποτελεσματικά να λειτουργήσει εντός μιας κοινωνίας όπου οι μηχανισμοί της γλώσσας είναι απείρως πιο πολυσύνθετοι και εξουσιαστικοί απ' ό,τι πιθανώς θα υπονοούσε ένα απλό μάθημα Γραμματικής στο σχολείο.

Πρόκειται, επομένως, για ένα θέμα που θα πρέπει να αντιμετωπιστεί με κοινωνικοπολιτικούς όρους, παρά με στενά γλωσσικούς. Έχει σχέση με τη γλωσσική πολιτική των κρατών, που συνήθως προάγει τις γλώσσες με υψηλό στάτους, καταδικάζοντας τις υπόλοιπες, αυτές μάλιστα που θεωρούνται μητρικές. Έτσι, βέβαια, δεν εξαφανίζουν μόνο άλλες γλώσσες, αλλά και άλλους πολιτισμούς, στάσεις ζωής, διαφορετικές ερμηνείες του κόσμου, μια διαφορετικότητα που αποτελεί πλούτο για τον παγκόσμιο πολιτισμό. Πλούτο μάλιστα όχι σε επίπεδο ρητορείας, αλλά και ως εμπλουτισμό της συλλογικής εμπειρίας απέναντι στο φαινόμενο της ζωής.

Όταν τα παιδιά πάνε στο σχολείο για να ανακαλύψουν ότι η γλώσσα που τους μιλά στο σπίτι η μάνα τους είναι απαγορευμένη γλώσσα, είναι γλώσσα που αν τη χρησιμοποιείς ελλοχεύει ο κίνδυνος να τιμωρηθείς, ότι δεν μπορείς να αναμένεις ότι θα ανέλθεις στην κοινωνική ιεραρχία, η οποία ξεκινά από την απλή αποδοχή σου από τον εκπαιδευτικό εντός της τάξης, τότε βιώνουν μια έντονη γλωσσική σύγκρουση, που δεν βοηθά τελικά ούτε την προσπάθεια επαρκούς γνώσης της επίσημης γλώσσας. Χρειάζεται, λοιπόν, να έχουμε επίγνωση αυτών των μηχανισμών, που έχουν ποικίλες συνέπειες στον ιρύπο μέσα από τον οποίο θα κατανοήσουμε την κοινωνία.

** Ο δρ Γιώργος Β. Γεωργίου είναι φιλόλογος-γλωσσολόγος.*